

den foreslaaede Bestemmelse, forekommer det mig ogsaa at maatte føre til, at man ikke godt kan gaae ind paa Vindringsforslaget af det ærebe Medlem fra Kjøbenhavn, end ikke naar det blev ændret, saaledes som af andre Medlemmer foreslaaet. De Sager, hvorom der nærmest skulde være Spørgsmaal, vilde vel være de, i hvilke en Mand klager over Myndighedsmisbrug af Politiets underordnede Betjente, eller i hvilke han fører Klager over formeentlige Dvortrædelser af Næringsloven. I sidste Tilfælde turde det dog vel være muligt, at man ved at give den enkelte private Mand Ret til at søge en offentlig Undersøgelses Forsettelse, trods Dommerens Formening om, at der Intet kan komme ud deraf, kunde fremkalde en heel Deel lidet begrundede Sager. Det synes mig overhovedet ikke stemmende med den Længde, der gaaer igjennem den nye Næringslov, paa den Maade at opmuntre til de smaalige Stridigheder, som kunne forekomme paa dette Gebeet, eller at give enkelte Borgeres, i sig lidet ønskelige Kontrol med andre Borgeres Næringsvirksomhed for meget Raaderum. Og hvad Klager over Misbrug af underordnede Betjentes Myndighed angaaer, da forekommer det mig ogsaa, at det vilde kunne føre til en noget større Svækkelse af det hele Politiforhold, end der kunde anses ønskeligt, naar det skulde staae i en enkelt privat Mandts Magt at forlange, vel at mærke, en hyderligere offentlig Undersøgelse om et Forhold, hvorom deels de overordnede Politiebedsmænd med Politidirektøren i Spidsen, og deels vedkommende Dommer, der foreløbig har behandlet Sagen offentlig og altsaa under Offentlighedens Kontrol, finder, at der ikke er Anledning til at gaae videre. — Med Hensyn endelig til det Forslag, der er stillet om Indskjælfelsen af en ny Paragraf mellem Lovforslagets §§ 20 og 21, da vil det sees, at Enigheden mellem de 6 Medlemmer her er vendt tilbage, og jeg haaber, at den høitærede Justitsminister heller ikke vil have noget at erindre om dette Forslag. Jeg nærer saaledes det Haab, at den smukke Enighed, som har vilst sig i Thingets Afstemninger med Hensyn til den første Afdeling af Lovforslaget, ogsaa vil vise sig med Hensyn til dette Forslag om en ny Paragraf. Man vil ved at læse Bestem-

nelsen igjennem meget let kunne see, hvad det dreier sig om, og hvorpaa Forslaget er bygget. Jeg vil for Tiden ikke ansee det for nødvendigt at udtale mig videre derom, og af nærliggende Grunde puffer jeg overhovedet ikke at tale meget derom. Kun dette skal jeg bemærke, at naar Loven faaer den Overskrift: Lov, indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Politifager i Kjøbenhavn, og man derefter læser de 19 første Paragrafer, saa maa man ledes til at antage, at Loven virkelig handler om alle offentlige Politifager i Kjøbenhavn. Forsaavidt det altsaa er Meningen, at der udenfor den Kredts af offentlige Politifager, hvormed man egentlig har tænkt at beskæftige sig, findes andre offentlige Politifager i Kjøbenhavn, som ikke skulde være undergivne disse Regler i Lovforslaget, turde det være rigtigt, for ikke at sige nødvendigt i en særegen Paragraf at henviser til, hvilke offentlige Politifager det er, der ikke skulde gaae ind under Lovens øvrige Bestemmelser. Kommer man først dertil, da troer jeg ogsaa, at det vil findes ret hensigtsmæssigt at ordne Sagen med Hensyn til det specielle Punkt, at modtage Vedkommendes Tilbud om at erlægge en Bøde i Mindelighed paa den i Forslaget indstillede Maade.

J. N. Hansen: Efter hvad den ærebe sidste Taler yttrede angaaende de Forslag, der ere stillede til § 14, er det blevet mig meget let at motivere det ene af disse Forslag, nemlig det, der er stillet af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) og mig. Den ærebe sidste Taler har udtalt sig saaledes for det, at det maa være blevet det ærebe Thing klart, at han foretrækker det for de Forslag til samme Paragraf, som han har været med at stille, og at kun Hensyn til den mulige Hindring, Loven vilde kunne møde paa sin Vej, naar vort Forslag skulde blive vedtaget, har været den eneste Grund, der har bevæget ham til at deeltage i at stille andre Forslag. Forstod jeg ikke den ærebe Rigsdagsmand urigtig, saa yttrede han ogsaa, at han for sit Vedkommende vilde stemme for vort Forslag og kun efter dets Forkastelse anbefale de to andre. Med Hensyn til § 14 i Lovforslaget skal jeg ganske